

ΓΡΑΜΜΙΚΗ ΑΛΓΕΒΡΑ ΙΙ

ΑΣΚΗΣΕΙΣ - ΦΥΛΛΑΔΙΟ 4

ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΕΣ: Ν. Μαρμαρίδης - Α. Μπεληγιάννης

ΒΟΗΘΟΣ ΑΣΚΗΣΕΩΝ: Χ. Ψαρουδάκης

ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:

<http://users.uoi.gr/abeligia/LinearAlgebraII/LAll.html>

2 - 5 - 2012

Άσκηση 1. Βρείτε τα ελάχιστα πολυώνυμα των ακόλουθων πινάκων πραγματικών αριθμών:

$$A = \begin{pmatrix} 3 & -4 & 0 & 0 \\ 4 & -5 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 3 & -2 \\ 0 & 1 & 2 & -1 \end{pmatrix} \quad \text{και} \quad B = \begin{pmatrix} 4 & 0 & -1 \\ 0 & 4 & -1 \\ -1 & -1 & 5 \end{pmatrix}$$

Λύση. Για το πίνακα A έχουμε:

$$P_A(t) = \begin{vmatrix} 3-t & -4 & 0 & 0 \\ 4 & -5-t & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 3-t & -2 \\ 0 & 1 & 2 & -1-t \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} 3-t & -4 \\ 4 & -5-t \end{vmatrix} \cdot \begin{vmatrix} 3-t & -2 \\ 2 & -1-t \end{vmatrix} = (t+1)^2(t-1)^2$$

Από τη θεωρία γνωρίζουμε ότι το ελάχιστο πολυώνυμο $Q_A(t)$ διαιρεί το χαρακτηριστικό πολυώνυμο $P_A(t)$, και άρα τα πιθανά ελάχιστα είναι τα ακόλουθα:

$$(t+1)(t-1), \quad (t+1)^2(t-1), \quad (t+1)(t-1)^2, \quad (t+1)^2(t-1)^2$$

Στη συνέχεια υπολογίζουμε ποιο από τα παρακάτω γινόμενα δίνει το μηδενικό πίνακα: $(A+I_4)(A-I_4)$, $(A+I_4)^2(A-I_4)$, $(A+I_4)(A-I_4)^2$, $(A+I_4)^2(A-I_4)^2$. Εύκολα βρίσκουμε ότι

$$(A+I_4)(A-I_4) \neq \mathbb{O}, \quad (A+I_4)^2(A-I_4) \neq \mathbb{O}, \quad (A+I_4)(A-I_4)^2 \neq \mathbb{O}$$

Άρα το ελάχιστο πολυώνυμο είναι το

$$Q_A(t) = (t+1)^2(t-1)^2$$

Πραγματικά:

$$(A+I_4)^2(A-I_4)^2 = \begin{pmatrix} 4 & -4 & 0 & 0 \\ 4 & -4 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 4 & -2 \\ 0 & 1 & 2 & 0 \end{pmatrix}^2 \begin{pmatrix} 2 & -4 & 0 & 0 \\ 4 & -6 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 2 & -2 \\ 0 & 1 & 2 & -2 \end{pmatrix}^2 = \dots = \begin{pmatrix} 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}$$

δηλαδή το $(t+1)^2(t-1)^2$ μηδενίζει τον πίνακα A και είναι το κανονικό πολυώνυμο με τον μικρότερο βαθμό το οποίο μηδενίζει τον πίνακα A . Επομένως το ελάχιστο πολυώνυμο του πίνακα A είναι $Q_A(t) = (t+1)^2(t-1)^2$.

Για το πίνακα B έχουμε:

$$P_B(t) = \begin{vmatrix} 4-t & 0 & -1 \\ 0 & 4-t & -1 \\ -1 & -1 & 5-t \end{vmatrix} \xrightarrow{\Gamma_2 \rightarrow \Gamma_2 - \Gamma_1} \begin{vmatrix} 4-t & 0 & -1 \\ -(4-t) & 4-t & 0 \\ -1 & -1 & 5-t \end{vmatrix} = (4-t) \begin{vmatrix} 4-t & 0 & -1 \\ -1 & 1 & 0 \\ -1 & -1 & 5-t \end{vmatrix}$$

$$\xrightarrow{\Gamma_2 \rightarrow \Gamma_2 + \Gamma_3} (4-t) \begin{vmatrix} 4-t & 0 & -1 \\ -2 & 0 & 5-t \\ -1 & -1 & 5-t \end{vmatrix} = (4-t) \begin{vmatrix} 4-t & -1 \\ -2 & 5-t \end{vmatrix} = (4-t)(t^2 - 9t + 18) = (4-t)(t-3)(t-6)$$

Συνεπώς, αφού το ελάχιστο πολυώνυμο $Q_B(t)$ έχει τις ίδιες ρίζες με το χαρακτηριστικό πολυώνυμο $P_B(t)$ έπεται ότι $Q_B(t) = (4-t)(t-3)(t-6)$. \square

Άσκηση 2. Βρείτε το χαρακτηριστικό πολυώνυμο $P_A(t)$ του πίνακα

$$A = \begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 \\ -1 & 0 & 4 \\ 0 & 2 & 2 \end{pmatrix}$$

και στη συνέχεια με τη βοήθεια του Θεωρήματος των Cayley-Hamilton να υπολογίσετε τον πίνακα

$$B = A^{23} - 3A^{22} - 4A^{21} + 10A^{20} - A^6 + 3A^5 + 4A^4 - 11A^3 + 4A^2 + 5A + I_3$$

Λύση. Εύκολα βρίσκουμε ότι το χαρακτηριστικό πολυώνυμο $P_A(t)$ είναι

$$P_A(t) = \begin{vmatrix} 1-t & 2 & 3 \\ -1 & -t & 4 \\ 0 & 2 & 2-t \end{vmatrix} = \dots = -t^3 + 3t^2 + 4t - 10$$

Θεωρούμε το πολυώνυμο

$$R(t) = t^{23} - 3t^{22} - 4t^{21} + 10t^{20} - t^6 + 3t^5 + 4t^4 - 11t^3 + 4t^2 + 5t + 1$$

Διαιρώντας το πολυώνυμο $R(t)$ με το χαρακτηριστικό πολυώνυμο $P_A(t)$ θα έχουμε:

$$R(t) = P_A(t)(-t^{20} + t^3 + 1) + (t^2 + t + 11) \quad (*)$$

Από το Θεώρημα των Cayley-Hamilton έχουμε ότι $P_A(A) = 0$. Επομένως, από τη σχέση (*) έχουμε:

$$B = R(A) = P_A(A)(-A^{20} + A^3 + I_3) + (A^2 + A + 11I_3)$$

$$\implies B = A^2 + A + 11I_3$$

$$\implies B = \begin{pmatrix} 11 & 10 & 20 \\ -2 & 17 & 9 \\ -2 & 6 & 25 \end{pmatrix} \quad \square$$

Άσκηση 3. Έστω $A = \begin{pmatrix} 2 & -5 \\ -1 & 3 \end{pmatrix}$. Με τη βοήθεια του Θεωρήματος των Cayley-Hamilton να εκφράσετε τον αντίστροφο του πίνακα

$$B = A^4 + 5A^3 - 48A^2 - I_2$$

με τη μορφή $\kappa A + \lambda I_2$, $\kappa, \lambda \in \mathbb{R}$.

Λύση. Έχουμε:

$$P_A(t) = \begin{vmatrix} 2-t & -5 \\ -1 & 3-t \end{vmatrix} = (2-t)(3-t) - 5 = t^2 - 5t + 1$$

Θεωρούμε το πολυώνυμο $R(t) = t^4 + 5t^3 - 48t^2 - 1$ και εκτελούμε τη διαίρεση του $R(t)$ με το $P_A(t)$:

$$R(t) = P_A(t)(t^2 + 10t + 1) + (-5t - 2)$$

Επομένως, από το Θεώρημα των Cayley-Hamilton έχουμε:

$$B = R(A) = P_A(A)(A^2 + 10A + I_2) + (-5A - 2I_2) = -5A - 2I_2$$

Επομένως:

$$B = \begin{pmatrix} -12 & 25 \\ 5 & -17 \end{pmatrix}$$

Βρίσκουμε το χαρακτηριστικό πολυώνυμο του πίνακα B . Έχουμε:

$$P_B(t) = \begin{vmatrix} -12-t & 25 \\ 5 & -17-t \end{vmatrix} = (-12-t)(-17-t) - 125 = t^2 + 29t + 79$$

Συνεπώς από το Θεώρημα των Cayley-Hamilton έχουμε:

$$\begin{aligned} P_B(B) = 0 &\implies B^2 + 29B + 79I_2 = 0 \\ &\implies B(B + 29I_2) = -79I_2 \\ &\implies B\left(-\frac{1}{79}(B + 29I_2)\right) = I_2 \\ &\implies B^{-1} = -\frac{1}{79}(B + 29I_2) \\ &\implies B^{-1} = -\frac{1}{79}(-5A - 2I_2 + 29I_2) \\ &\implies B^{-1} = \frac{5}{79}A - \frac{27}{29}I_2 \end{aligned}$$

Άρα εκφράσαμε τον αντίστροφο του πίνακα B στη μορφή $\kappa A + \lambda I_2$, όπου $\kappa = \frac{5}{79}$ και $\lambda = -\frac{27}{29}$. \square

Άσκηση 4. Έστω A ένας 2×2 πίνακας με στοιχεία από το \mathbb{R} , και έστω k ένας φυσικός αριθμός, $k > 2$. Με τη βοήθεια του Θεωρήματος των Cayley-Hamilton να αποδείξετε ότι

$$A^k = 0 \implies A^2 = 0$$

Λύση. Θεωρούμε το πολυώνυμο $R(t) = t^k$. Τότε από υπόθεση έπεται ότι $R(A) = A^k = 0$. Συνεπώς το ελάχιστο πολυώνυμο $Q_A(t)$ του πίνακα A διαιρεί το πολυώνυμο $g(t)$ και άρα $Q_A(t) = t^n$ όπου $1 \leq n \leq k$. Όμως ο βαθμός του $Q_A(t)$ δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερος του 2 διότι $Q_A(t)/P_A(t)$ και $\deg P_A(t) = 2$. Άρα έχουμε ότι $1 \leq n \leq 2$. Αν $n = 1$ τότε $Q_A(t) = t$ και από το Θεώρημα των Cayley-Hamilton έχουμε

$$Q_A(A) = 0 \implies A = 0 \implies A^2 = 0$$

που είναι η τετριμμένη περίπτωση.

Αν $n = 2$ τότε $Q_A(t) = t^2$ και από το Θεώρημα των Cayley-Hamilton έπεται ότι

$$Q_A(A) = 0 \implies A^2 = 0$$

και έτσι έχουμε το ζητούμενο. \square

Άσκηση 5. Έστω $R(t) = a_0 + a_1t + \dots + a_k t^k$ ένα πολυώνυμο υπεράνω του \mathbb{K} με $a_0 \neq 0$.

- (1) Έστω $f : \mathcal{E} \rightarrow \mathcal{E}$ μια γραμμική απεικόνιση, όπου \mathcal{E} είναι ένας διανυσματικός χώρος υπεράνω του \mathbb{K} . Αν $R(f) = 0$, δείξτε ότι η f είναι ισομορφισμός. Να υπολογισθεί η f^{-1} .
- (2) Αν $A \in \mathbb{M}_{n \times n}(\mathbb{K})$ και $R(A) = 0$, δείξτε ότι ο A είναι αντιστρέψιμος και υπολογίστε τον A^{-1} .

Λύση. Συμβολίζουμε με $I_{\mathcal{E}} : \mathcal{E} \rightarrow \mathcal{E}$ την ταυτοτική απεικόνιση στον \mathcal{E} . Αφού $a_0 \neq 0$ έχουμε:

$$\begin{aligned} R(f) &= a_0 I_{\mathcal{E}} + a_1 f + \dots + a_k f^k = 0 \\ \implies a_1 f + \dots + a_k f^k &= -a_0 I_{\mathcal{E}} \\ \implies f \circ (a_1 I_{\mathcal{E}} + \dots + a_k f^{k-1}) &= -a_0 I_{\mathcal{E}} \\ \implies f \circ \left(-\frac{a_1}{a_0} I_{\mathcal{E}} - \dots - \frac{a_k}{a_0} f^{k-1}\right) &= I_{\mathcal{E}} \end{aligned}$$

Παρόμοια θα έχουμε: $\left(-\frac{a_1}{a_0} I_{\mathcal{E}} - \dots - \frac{a_k}{a_0} f^{k-1}\right) \circ f = I_{\mathcal{E}}$.

Άρα η γραμμική απεικόνιση f είναι ισομορφισμός με

$$f^{-1} = -\frac{a_1}{a_0} I_{\mathcal{E}} - \dots - \frac{a_k}{a_0} f^{k-1}$$

Όμοια δουλεύουμε στη περίπτωση του ερωτήματος (2). \square

Άσκηση 6. Έστω ο $n \times n$ πίνακας

$$A = \begin{pmatrix} 1 & 1 & \dots & 1 \\ 1 & 1 & \dots & 1 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 1 & 1 & \dots & 1 \end{pmatrix}$$

- (1) Ναδειχθεί ότι ο πίνακας $\frac{1}{n}A$ είναι ταυτοδύναμος, δηλαδή $(\frac{1}{n}A)^2 = \frac{1}{n}A$.
- (2) Να βρεθεί το ελάχιστο πολυώνυμο του $\frac{1}{n}A$.
- (3) Ναδειχθεί ότι ο πίνακας $\frac{1}{n}A$ είναι διαγωνοποιήσιμος. Ποιά είναι η διαγώνια μορφή του;

Λύση. Για το πρώτο ερώτημα έχουμε:

$$\left(\frac{1}{n}A\right)^2 = \left(\frac{1}{n}A\right)\left(\frac{1}{n}A\right) = \frac{1}{n^2} \begin{pmatrix} 1 & 1 & \dots & 1 \\ 1 & 1 & \dots & 1 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 1 & 1 & \dots & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 & 1 & \dots & 1 \\ 1 & 1 & \dots & 1 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 1 & 1 & \dots & 1 \end{pmatrix} = \frac{1}{n^2} \begin{pmatrix} n & n & \dots & n \\ n & n & \dots & n \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ n & n & \dots & n \end{pmatrix} = \frac{1}{n}A$$

και άρα ο πίνακας $\frac{1}{n}A$ είναι ταυτοδύναμος.

Έστω λ μια ιδιοτιμή του πίνακα $B = \frac{1}{n}A$. Συνεπώς, υπάρχει ένα μη-μηδενικό διάνυσμα στήλη X έτσι ώστε $BX = \lambda X$. Αφού $B^2 = B$ από το πρώτο ερώτημα, τότε έχουμε:

$$BX = \lambda X \implies B^2 X = \lambda BX \implies BX = \lambda^2 X \implies \lambda X = \lambda^2 X \implies (\lambda - \lambda^2)X = 0$$

και αφού το $X \neq 0$ έπεται ότι $\lambda(1 - \lambda) = 0$. Αντίστροφα εύκολα βλέπουμε ότι πράγματι οι αριθμοί $0, 1$ είναι ιδιοτιμές του B . Επομένως, ο πίνακας $B = \frac{1}{n}A$ έχει ιδιοτιμές: $\lambda_1 = 0, \lambda_2 = 1$ με κατάλληλες πολλαπλότητες. Θεωρούμε το πολυώνυμο $R(t) = t^2 - t$. Τότε

$$R(B) = B^2 - B = B - B = 0$$

και άρα το ελάχιστο πολυώνυμο $Q_B(t)$ του πίνακα B διαιρεί το πολυώνυμο $R(t)$. Επομένως, έχουμε:

$$Q_B(t) / R(t) \implies Q_B(t) = 1 \quad \text{ή} \quad Q_B(t) = t - 1 \quad \text{ή} \quad Q_B(t) = t(t - 1)$$

Όμως το ελάχιστο πολυώνυμο πρέπει να έχει όλες τις ρίζες του χαρακτηριστικού $P_B(t)$. Άρα

$$Q_B(x) = t(t - 1)$$

και συνεπώς από γνωστό Θεώρημα (βλέπε Θεώρημα 4.6 στα Θεωρητικά Θέματα: Κεφάλαιο 1) έπεται ότι ο πίνακας $B = \frac{1}{n}A$ διαγωνοποιείται. \square

Άσκηση 7. Έστω $A \in \mathbb{M}_n(\mathbb{C})$. Αν η μόνη ιδιοτιμή του A είναι η $\lambda = 0$, να δειχθεί ότι $A^n = 0$.

Λύση. Αφού η μόνη ιδιοτιμή του πίνακα A είναι η $\lambda = 0$ έπεται ότι το χαρακτηριστικό πολυώνυμο είναι: $P_A(t) = t^n$. Τότε από το Θεώρημα των Cayley-Hamilton έχουμε $P_A(A) = A^n = 0$ και άρα έχουμε το ζητούμενο. \square

Άσκηση 8. Θεωρούμε τον πίνακα $A = \begin{pmatrix} 1 & 2 & -1 \\ 1 & 0 & 1 \\ 4 & -4 & 5 \end{pmatrix}$.

(1) Να βρεθεί μη-μηδενικό πολυώνυμο $Q(t)$ έτσι ώστε $Q(A) = 0$.

(2) Να δείξετε ότι ο A είναι αντιστρέψιμος και να βρεθεί πολυώνυμο $P(t)$ έτσι ώστε $P(A) = A^{-1}$.

Λύση. Βρίσκουμε το χαρακτηριστικό πολυώνυμο του πίνακα A :

$$P_A(t) = \begin{vmatrix} 1-t & 2 & -1 \\ 1 & -t & 1 \\ 4 & -4 & 5-t \end{vmatrix} = \dots = -t^3 + 6t^2 - 11t + 6$$

και άρα από το Θεώρημα των Cayley-Hamilton έχουμε:

$$\begin{aligned} P_A(A) = 0 &\implies -A^3 + 6A^2 - 11A + 6I_3 = 0 \\ &\implies A^3 - 6A^2 + 11A = 6I_3 \\ &\implies A\left(\frac{1}{6}(A^2 - 6A + 11I_3)\right) = I_3 \\ &\implies A^{-1} = \frac{1}{6}A^2 - A + \frac{11}{6}I_3 \end{aligned}$$

Επομένως βρήκαμε πολυώνυμο $Q(t) = -t^3 + 6t^2 - 11t + 6$ και $P(t) = \frac{1}{6}t^2 - t + \frac{11}{6}$ έτσι ώστε

$$Q(A) = 0 \quad \text{και} \quad P(A) = A^{-1}$$

Να σημειώσουμε ότι από τον υπολογισμό του χαρακτηριστικού πολυωνύμου $P_A(t) = -t^3 + 6t^2 - 11t + 6$ γνωρίζουμε ότι ο πίνακας A είναι αντιστρέψιμος διότι $|A| = 6$, όπου 6 είναι ο σταθερός όρος του πολυωνύμου $P_A(t)$. \square

Άσκηση 9. Έστω A και B δύο όμοιοι $n \times n$ πίνακες με στοιχεία από ένα σώμα \mathbb{K} . Να δείξετε ότι οι πίνακες A και B έχουν το ίδιο ελάχιστο πολυώνυμο: $Q_A(t) = Q_B(t)$.

Λύση. Βλέπε Θεωρητικά Θέματα: Κεφάλαιο 1. \square

Άσκηση 10. Να δείξετε ότι ένας μηδενοδύναμος πίνακας $A \in \mathbb{M}_{n \times n}(\mathbb{K})$, δηλαδή $A^m = \mathbb{O}$, είναι διαγωνοποιήσιμος αν και μόνο αν $A = \mathbb{O}$.

Λύση. Έστω ότι ο μηδενοδύναμος πίνακας A είναι διαγωνοποιήσιμος. Τότε γνωρίζουμε ότι το ελάχιστο πολυώνυμο $Q_A(t)$ είναι γινόμενο διακεκριμένων πρωτοβαθμίων παραγόντων. Έστω το πολυώνυμο $Q(t) = t^m$. Τότε έχουμε ότι $Q(A) = A^m = \mathbb{O}$ και άρα

$$Q_A(t) / Q(t) \implies Q_A(t) = t^k, \quad 1 \leq k \leq m$$

Όμως αφού το $Q_A(t)$ είναι γινόμενο διακεκριμένων πρωτοβαθμίων παραγόντων έπεται ότι $Q_A(t) = t$. Επομένως από το Θεώρημα των Cayley-Hamilton έχουμε ότι $A = \mathbb{O}$. Η αντίστροφη κατεύθυνση έπεται άμεσα. \square

Άσκηση 11. Έστω A ένας 4×4 πίνακας πραγματικών αριθμών για τον οποίο ισχύουν τα εξής:

$$A \cdot \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}, \quad A \cdot \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \\ -1 \end{pmatrix}, \quad A \cdot \begin{pmatrix} 0 \\ 2 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ 4 \\ 0 \\ 2 \end{pmatrix}, \quad A \cdot \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ -2 \\ 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 2 \\ 0 \\ -4 \\ 2 \end{pmatrix}.$$

Να βρεθεί το ελάχιστο πολυώνυμο του A .

Λύση. Θεωρούμε το πίνακα

$$B = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 2 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & -2 \\ 0 & 1 & 1 & 1 \end{pmatrix}$$

και θέτουμε:

$$E_1 = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}, \quad E_2 = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix}, \quad E_3 = \begin{pmatrix} 0 \\ 2 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix}, \quad E_4 = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ -2 \\ 1 \end{pmatrix}$$

Εύκολα υπολογίζουμε ότι $|B| = -6 \neq 0$ και άρα ο πίνακας B είναι αντιστρέψιμος. Επομένως το σύνολο $\{E_1, E_2, E_3, E_4\}$ αποτελεί βάση του \mathbb{R}_4 και ιδιαίτερα έχουμε:

$$\left\{ \begin{array}{l} E_1 : \text{ιδιοδιάνυσμα του } A \text{ με αντίστοιχη ιδιοτιμή } \lambda_1 = 0 \text{ αφού } A \cdot E_1 = 0 \cdot E_1 \\ E_2 : \text{ιδιοδιάνυσμα του } A \text{ με αντίστοιχη ιδιοτιμή } \lambda_2 = -1 \text{ αφού } A \cdot E_2 = -1 \cdot E_2 \\ E_3 : \text{ιδιοδιάνυσμα του } A \text{ με αντίστοιχη ιδιοτιμή } \lambda_3 = 2 \text{ αφού } A \cdot E_3 = 2 \cdot E_3 \\ E_4 : \text{ιδιοδιάνυσμα του } A \text{ με αντίστοιχη ιδιοτιμή } \lambda_4 = 2 \text{ αφού } A \cdot E_4 = 2 \cdot E_4 \end{array} \right.$$

Επειδή η βάση $\{E_1, E_2, E_3, E_4\}$ αποτελείται από ιδιοδιανύσματα του πίνακα A έπεται ότι ο A διαγωνοποιείται. Άρα το ελάχιστο πολυώνυμο του πίνακα A είναι

$$Q_A(t) = t(t+1)(t-2)$$

Τέλος να σημειώσουμε ότι μπορούμε να υπολογίσουμε το πίνακα A . Πράγματι έχουμε:

$$B^{-1} \cdot A \cdot B = \begin{pmatrix} 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & -1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 2 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 2 \end{pmatrix} \implies A = B \cdot \begin{pmatrix} 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & -1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 2 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 2 \end{pmatrix} \cdot B^{-1}$$

$$\Rightarrow A = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 2 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & -2 \\ 0 & 1 & 1 & 1 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & -1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 2 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 2 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} \frac{2}{3} & 0 & \frac{1}{3} & 0 \\ -\frac{1}{3} & -\frac{1}{2} & \frac{1}{3} & 1 \\ 0 & \frac{1}{2} & 0 & 0 \\ \frac{1}{3} & 0 & -\frac{1}{3} & 0 \end{pmatrix} = \dots = \begin{pmatrix} \frac{2}{3} & 0 & -\frac{2}{3} & 0 \\ 0 & 2 & 0 & 0 \\ -\frac{4}{3} & 0 & \frac{4}{3} & 0 \\ 1 & \frac{3}{2} & -1 & -1 \end{pmatrix} \quad \square$$

Άσκηση 12. Θεωρούμε τον ακόλουθο πίνακα πραγματικών αριθμών:

$$A = \begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 \\ 2 & -2 & 2 \\ 2 & -3 & 2 \end{pmatrix}$$

(1) Είναι ο πίνακας A διαγωνοποιήσιμος;

(2) Να βρεθεί αντιστρέψιμος πίνακας P έτσι ώστε ο πίνακας $P^{-1} \cdot A \cdot P$ να είναι άνω τριγωνικός.

Λύση. Βρίσκουμε το χαρακτηριστικό πολυώνυμο του πίνακα A :

$$P_A(t) = \begin{vmatrix} -t & 1 & 0 \\ 2 & -2-t & 2 \\ 2 & -3 & 2-t \end{vmatrix} = -t \begin{vmatrix} -2-t & 2 \\ -3 & 2-t \end{vmatrix} - \begin{vmatrix} 2 & 2 \\ 2 & 2-t \end{vmatrix} = -t^3$$

Επομένως η μόνη ιδιοτιμή του πίνακα A είναι η $\lambda_A = 0$ με αλγεβρική πολλαπλότητα 3. Για τον ιδιόχωρο $\mathcal{V}(0)$ λύνουμε το παρακάτω ομογενές σύστημα:

$$\begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 \\ 2 & -2 & 2 \\ 2 & -3 & 2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} \Rightarrow \begin{cases} y = 0 \\ 2x - 2y + 2z = 0 \\ 2x - 3y + 2z = 0 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} y = 0 \\ z = -x \end{cases}$$

και άρα

$$\mathcal{V}(0) = \left\{ \begin{pmatrix} x \\ 0 \\ -x \end{pmatrix} \in \mathbb{R}_3 \mid x \in \mathbb{R} \right\} = \left\langle \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ -1 \end{pmatrix} \right\rangle$$

Επομένως ο πίνακας A δεν διαγωνοποιείται αφού

$$\dim_{\mathbb{R}} \mathcal{V}(0) = 1 \neq 3 = \text{πολλαπλότητα της ιδιοτιμής } \lambda_A = 0$$

Στη συνέχεια, ακολουθώντας τον αλγόριθμο τριγωνοποίησης όπως αυτός περιγράφεται στα Θεωρητικά Θέματα του Κεφαλαίου 1, θα βρούμε αντιστρέψιμο πίνακα P έτσι ώστε ο πίνακας $P^{-1} \cdot A \cdot P$ να είναι άνω τριγωνικός. Ξεκινάμε πρώτα συμπληρώνοντας το διάνυσμα της βάσης του $\mathcal{V}(0)$ σε μια βάση του \mathbb{R}_3 . Το σύνολο

$$\mathcal{B}_1 = \left\{ \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ -1 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix} \right\}$$

αποτελεί μια βάση του \mathbb{R}_3 . Θεωρούμε τον αντιστρέψιμο πίνακα

$$P_1 = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ -1 & 0 & 1 \end{pmatrix}$$

ο οποίος σχηματίστηκε από τις στήλες της βάσης \mathcal{B}_1 . Τότε

$$P_1^{-1} = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 1 \end{pmatrix} \quad \text{και} \quad P_1^{-1} \cdot A \cdot P_1 = \begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 \\ 0 & -2 & 2 \\ 0 & -2 & 2 \end{pmatrix}$$

Αφού ο πίνακας $P_1^{-1} \cdot A \cdot P_1$ δεν είναι άνω τριγωνικός συνεχίζουμε τη διαδικασία του αλγόριθμου τριγωνοποίησης. Θεωρούμε το πίνακα

$$B = \begin{pmatrix} -2 & 2 \\ -2 & 2 \end{pmatrix}$$

και τότε

$$P_B(t) = \begin{vmatrix} -2-t & 2 \\ -2 & 2-t \end{vmatrix} = t^2$$

Άρα ο πίνακας B έχει ιδιοτιμή την $\lambda_B = 0$ με πολλαπλότητα 2. Να σημειώσουμε ότι οι ιδιοτιμές του πίνακα B είναι και ιδιοτιμές του A , και άρα η μόνη ιδιοτιμή του B είναι πράγματι η $\lambda_B = 0$ με αλγεβρική πολλαπλότητα 2. Για τον ιδιόχωρο $\mathcal{V}(0)$ λύνουμε το ομογενές σύστημα:

$$\begin{pmatrix} -2 & 2 \\ -2 & 2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \end{pmatrix} \implies y = x$$

και άρα

$$\mathcal{V}(0) = \left\{ \begin{pmatrix} x \\ x \end{pmatrix} \in \mathbb{R}_2 \mid x \in \mathbb{R} \right\} = \left\langle \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \end{pmatrix} \right\rangle$$

Συνεπώς ο πίνακας B δεν διαγωνοποιείται αφού

$$\dim_{\mathbb{R}} \mathcal{V}(0) = 1 \neq 2 = \text{πολλαπλότητα της ιδιοτιμής } \lambda_B = 0$$

και άρα συνεχίζουμε τον αλγόριθμο τριγωνοποίησης, δηλαδή συμπληρώνουμε το διάνυσμα της βάσης του $\mathcal{V}(0)$ σε μια βάση του \mathbb{R}_2 . Το σύνολο

$$\mathcal{B}_2 = \left\{ \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix} \right\}$$

αποτελεί μια βάση του \mathbb{R}_2 και άρα έχουμε τον αντιστρέψιμο πίνακα

$$P_2 = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 1 & 1 \end{pmatrix}$$

Τότε υπολογίζουμε:

$$P_2^{-1} \cdot B \cdot P_2 = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ -1 & 1 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} -2 & 2 \\ -2 & 2 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 1 & 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 & 2 \\ 0 & 0 \end{pmatrix}$$

δηλαδή ο πίνακας $P_2^{-1} \cdot B \cdot P_2$ είναι άνω τριγωνικός και άρα ο αλγόριθμος τριγωνοποίησης σταματάει. Τέλος υπολογίζουμε την άνω τριγωνική μορφή του πίνακα A . Θέτουμε

$$Q_2 = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 1 \end{pmatrix}$$

και τότε έχουμε:

$$(P_1 \cdot Q_2)^{-1} \cdot A \cdot (P_1 \cdot Q_2) = \dots = \begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 2 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}$$

Επομένως βρήκαμε αντιστρέψιμο πίνακα $P := P_1 \cdot Q_2$ έτσι ώστε ο πίνακας $P^{-1} \cdot A \cdot P$ να είναι άνω τριγωνικός. \square